

(41) mu je uspelo za komaj vidno nijanso bolje. Uhlandov „Pastirček vrh planin“ (49) se nam smili v tujem podnebj; Ovidijevi šestomeri o zlati dobi so se prelevili v neroden sonet (103). Iz Anast. Grūna so zanimali našega poeta-založnika v prvi vrsti spomini na Adrijo: Pozdrav Jadranskemu morju (34), Vožnja po morju (= Meerfahrt, str. 40 s francoskimi naveski!), Beneške gondole (= Gondelfahrt, str. 39). Vohuniti še dalje za to pesniško kontrabando se mi zdi nečastno. — Med temi pavovimi peresi štrli nekaj revnega lastnega perja, ki bi se ga na dno duše sramoval celo naš Marka Pohlin, pa naj opeva častiti gospod Beuk naš Trst, z Mihcem in Jakcem na magistratnem stolpu, ali „Dragotinov pomol“ (14), divni Miramar ali Barkovlje, „biser zlati, Trsta ključ in raj“ (29), ali „Venecijo“, „prekrasno ladjo na turbine“, ki „razdaljo iz Benetk preplava v treh urah, vozi polno glav“ (21). Njegovi Spomini, Alkohol, Rojstni dom, Košnja v senožetih so deloma tipografske kaprice ali pa nedopustne banalnosti.

Isti prevajatelj je ravnokar poslal v svet v novi izdaji 11 spevov prevoda iz Odiseje. Komur je mar zdravih oči in lepota slovenskega jezika, naj tega najnovejšega stvora Beukove podjetnosti nikakor ne vzame v roke. Gospodu avtorju pa svetujemo prav nujno, da se obrne do kakega srednješolca, ki naj ga seznaní s temeljnimi pojmi slovenskega pravopisa, predvsem o ločilih. Še bolje pa stori, če se ravna po besedah, namenjenih njegovemu „Stiholovcu“ na str. 144:

„Z Parnasa, prosim, vrni se nazaj,
je pot nevarna, vrh zelo strmán,
za razne ude je nevaren kraj!“

Kapistran.

Črtica iz bakteriologije. Spisal ravnatelj inž. chem. J. Turk. V Ljubljani, 1915. M. 8°. 36. str.

Časovne razmere so bile povod tej poljudni razpravi, ki smo jo čitali v listkih „Slovenskega naroda“. V lahko umljivi besedi nas uvaja pisatelj v življenje in delovanje bakterij, povzročiteljic kužnih ali nalezljivih bolezni ter raznih drugih izprememb v živi in mrtvi prirodi; predvsem se ozira na važno nalogo, ki jo ima ta milijardska čreda nevidnih mikrobov v gospodarstvu prirode, da razkraja organske tvari ter jih pripravlja za živež rastlinam. Važni sredstvi v boju proti bakterijam sta hlad in toplota; hlad zadržuje bakterije v razvoju, dočim jih dovolj visoka toplina zamori in uniči. — Članek je tak, da bi ga v primernem posnetku z veseljem pozdravili tudi v kaki srednješolski čitanki ali pa v berilu za kmetijsko-nadaljevalne šole. Pridružujemo se pisateljevi želji, „da nas naj zdravnik-bakteriolog popelje še v življensko delavnico bolezniskih bakterij, ki nas danes najbolj zanimajo“.

J. Ribič.

Zbirka domačih zdravil, kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa. Sedmi pomnoženi natis. Založila Goričar & Leskovšek v Celju, 1914. V. 8°. 110 + II str. Broš. 1 K.

Preprosto ljudstvo nima vedno trdnega zaupanja v zdravniško vedo; raje si poišče v raznih boleznih pomoč med vaškimi „veščaki“, kakor da bi potrkalo na vrata izkušenega zdravnika, ki ga na kmetih često tudi nima pri roki. Več ali manj uspešnih domačih sredstev nam podaja ta „Zbirka“ neimenovanega sestavitelja, ki je doživela pri nas izredno srečo, da roma tekom enega četrtsotletja že sedmič med ljudstvo. Žal, da njena popularnost in razširjenost ni v nikakem razmerju z nerodno obdelano vsebino, ki je večinoma posnetek iz raznih knjig znanega Seb.